

ХИЖА ЗГРАЯ ЗЛА — ПРОТИ КРАЇНИ ТВОРЦІВ

Свою руйнівну (антитворчу і нелюдську) суть рашисти найяскравіше продемонстрували (і демонструють далі) на початку 9-го року підлої війни проти нашої країни творців, після 24 лютого цього року. А хижа морда їхньої загарбницької імперії була щедро відгодована й виросла у великого розміру похмуру надпрестольну пику завдяки постійному паразитуванню на праці експлуатованих ними народів і на природних багатствах із надр нашої планети (насамперед — запасів нафти й газу). Тож про щось там домовлятися із цим звіроподібним імперським створінням не можна. Чому? Бо воно ненавидить усе справді вільне і творче та звикло нависати над іншими народами своїм хижим тулубом, аби сіяти в душах лише страх. Через це має бути або повністю знищена його теперішня влада, або ж — обмежена у своїх діях, а тому має перебувати в дуже міцній і надійній клітці, оскільки інакше ця звірота не зупиниться, а ще активніше продовжуватиме свої агресивні руйнівні дії.

Історія ж стосунків цього імперського створіння з нашою країною творців протягом цілих століть свідчить про те, що воно вже давно ставиться зверхньо як до нашого народу в цілому, так і до культури і мови, постійно тією чи іншою мірою забораючи все українське.

Але тепер ця імперія-згряя зла стала небезпечною не лише для України, її сусідки, а й для цілого живого світу на планеті. І причина такої небезпеки криється в тому, що в хижих лапках імперії під управлінням дуже примітивного розуму — зброя масового знищення, а ще — нею окупована Запорізька атомна електростанція, яка є однією з найбільших у світі. А це означає, що світова війна вже почалася. І той, хто цього не розуміє, — набагато ближчий у своєму мисленні і в практичних діях до того імперського створіння з його примітивним розумом, ніж до людей, які є творцями (а не руйнівниками!), бо живуть у гармонії з природою (з Богом по-іншому). А той, хто не є підсонячним, хто не росте по-природному до сонця, а своїми діями намагається довести якусь там свою нафантазовану надвисоту, є звичайним дурнем. Однак, як відомо, дурням закон не писаний. А тим із них, що зі зброєю масового знищення в звірячих лапах — тим більше. Ось чому весь світ має допомагати українцям і ось чому ця війна — справді Третя світова. З одного боку — тотальний руйнівник (РФ), а з іншого — країна творців (Україна),

80 років зі створення Української повстанської армії (УПА)

14 жовтня ми відмічаємо відразу чотири свята. Покрови Пресвятої Богородиці, День Українського козацтва, День захисників і захисниць України та день створення УПА.

У першу чергу редакція «Межі» хоче вкотре подякувати усім тим, хто зараз боронить нашу землю від російської навали. Усім сміливим хлопцям та дівчатам на фронті та в тилу, які наближають нашу перемогу. Низький вам уклін і вічна слава полеглим героям! Зі святом вас!

У цьому році виповнюється 80 років зі створення Української

повстанської армії. І хоча деякі історики вважають цю дату умовно пропагандистською ти символічною й переносять період заснування приблизно на півроку вперед, але все ж таки 14 жовтня 1942 року — це офіційна дата створення УПА.

Вважається, що УПА діяла з 1942 по 1960 рр. і після вбивства Степана Бандери у жовтні 1959 року фактично припинила існування. А все ж таки, останній боєць УПА вийшов з підпілля лише у грудні 1991 р. (!), вже після проголошення Незалежності України.

УПА не змогла вибороти незалежність, занадто нерівні були сили у тому бою. Але саме тривалий спротив УПА заклав те підґрунтя, на якому зростав дисидентський рух 60-70-х років і постала Незалежна Українська держава.

Стисла історія УПА — у цьому відео від історика Володимира В'ятровича...

Олег ДАНИЛОВ,
14 жовтня 2022 року
(У скороченому вигляді.
Повністю — за посиланням - <https://mezha.media/2022/10/14/80-rokiv-upa/>)

Пішла з життя Людмила Коробко

Сталася дуже велика втрата для нас, дітей народного депутата України першого скликання, в недалекому минулому — невтомного керівника всесвітньо відомої всеукраїнської екологічної асоціації «Зелений світ» і автора численних ініціатив із захисту прав людини Миколи Івановича Коробко: 15 жовтня цього року пішла із життя наша мама і його вірна дружина Людмила Іванівна.

Вона була людиною, вчителем, яка постійно під час своєї багаторічної діяльності прищеплювала школярам найкращі людські якості, пов'язані із добротою, чесністю та устремлінням глибоко пізнавати навколишній світ. Як мама і як вчителька вона в своєму житті діяла героїчно, дбаючи про захист тих, кого навчала і виховувала.

Ми вдячні нашим батькам за їх любов одне

до одного. Вони освітлювали наші душі. Ми вдячні за наше щасливе дитинство, що стало міцною і надійною основою для щасливого самостійного життя кожного.

Вічна пам'ять!

Лариса, Юрій, Віктор, Микола.

На світлинах із сімейного архіву: Людмила Іванівна КОРОБКО і Микола Іванович КОРОБКО.

Повномасштабне воєнне вторгнення РФ в Україну, 241 доба

Загроза ворожої атаки триває. Залишайтеся в безпечних місцях.

Щодо безпекової ситуації. Затишшя було недовгим. Сьогоднішня ніч видалася неспокійною.

Окупанти тероризували Нікопольський район. Вдарили кілька разів з важкої артилерії і РСЗВ. Попередньо – без жертв.

В Марганецькій громаді наслідки обстрілу з'ясовуються. В Нікополі пошкоджено майже два десятки приватних будинків, господарські споруди, газогони. Одну пожежу ліквідовано рятувальниками. Близько тисячі домоволодінь залишилися без світла. Аварійні бригади працюють.

В інших районах ворожих обстрілів не зафіксовано. Певещення радіаційного фону в області немає.

Читайте перевірену інформацію: https://t.me/mykola_lukashuk

Микола ЛУКАШУК,

22 жовтня 2022 року, сторінка Дніпропетровської обласної ради у Фейсбучі.

У війну мешканці області безкоштовно прихистили у себе майже 46 тис переселенців

З початку повномасштабної війни майже 46 тис переселенців знайшли прихисток у домівках мешканців Дніпропетровщини. Тимчасове житло їм надали безкоштовно. Про це повідомили у Дніпропетровській обласній військовій адміністрації.

«Державну програму «Прихисток» запустили у поміч тим, хто вимушений через війну покинути власні домівки і переїхати до більш безпечних місць. Із нею зручно знайти тимчасове житло. Власні оселі надають переселенцям і мешканці області», – зазначив директор департаменту житлово-комунального господарства та будівництва Дніпропетровської ОВА Андрій Коломоєць.

Він додав: якщо раніше знайти чи запропонувати житло для переселенців можна було лише на сайті «Прихисток», то тепер це зручно зробити і у міській чи сільській раді.

«Власники житла, які розмістили у себе переселенців, отримують компенсацію витрат за комуналку. Для цього мають звернутися до місцевих органів соцзахисту, – сказав Андрій Коломоєць. – Із 1 жовтня розмір відшкодування збільшили вдвічі. Нині він – 900 грн на місяць за одну людину». Документи на компенсацію слід подавати з 1 до 5 числа кожного місяця. Мати з собою довідки або роздруківки про відсутність заборгованості за комунальні послуги.

«Раніше компенсацію витрат за житлово-комунальні послуги сплачувала держава. Тепер – міжнародні благодійні фонди», – уточнив Андрій Коломоєць. Загалом із березня за програмою «Прихисток» мешканцям Дніпропетровщини було нараховано понад 48,5 млн грн компенсації.

Сайт Дніпропетровської обласної державної адміністрації, 24 жовтня 2022 року

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ Союз став незалежним від постачання природного газу з Росії. Про це повідомив єврокомісар з питань внутрішнього ринку Тьєрі Бретон французькому радіо RTL. «Сьогодні ми повністю відокремлені від російського газу», – зазначив він. Бретон наголосив, що Росія перестала бути надійним партнером для Європи, тому довелося замінити 155 млрд кубометрів з інших джерел. За словами Бретона, російський газ ще надходить окремим компаніям в Європі. Але його частка вже не складає для ЄС критичної величини. «Ми залежали на 40%, а тепер – лише на 7%», – наголосив єврокомісар.

В Європі оголосили про незалежність від російського газу

Хронологія, як відбувалася відмова Європи від російського газу

Нагадаємо, як відбувалася відмова Європи від російського газу.

Голова Єврокомісії Урсула фон дер Ляєн підписала угоду з Азербайджаном про збільшення постачання газу до Європи у найближчі п'ять років щонайменше до 20 млрд кубометрів на рік. Між Італією й Алжиром було досягнуто домовленостей, зокрема, щодо збільшення постачання газу. До кінця 2022 року постачання має зрости на 4 млрд кубометрів – на додачу до 21 млрд кубометрів, які були узгоджені між цими країнами кілька місяців тому.

У жовтні 2022 року запрацював газопровід Baltic Pipe потужністю 10 млрд кубометрів на рік. Його проклали від родовищ Норвегії у Північному морі через Данію та Балтику до Польщі. І він має повністю замінити її постачання «Газпрому». Основний споживач російського газу в Європі – Німеччина, практично заповнила свої газосховища. Цього може вистачити на 2,5 місяці. Норвегія наразі постачає рекордні обсяги нафти й газу до Європи. Наприклад, до того, як РФ почала зменшувати прокачку газу обома лініями «Північних потоків», а згодом, після підриву газопроводів, припинила взагалі, Норвегія стала для Німеччини другим за значенням постачальником газу після Росії.

Нідерланди готові збільшити видобуток газу, але мають кілька умов. Проблема в тому, що на родовищі газу в нідерландському Гронінгені, навпаки, досить довгий час згортали видобуток газу – з 53 млрд кубометрів 2013 року до 6,5 млрд кубометрів 2021 року. Причина: активна експлуатація родовища спричинила збільшення кількості землетрусів у регіоні. Але Нідерланди готові ризикнути. Щоправда, якщо Німеччина продовжить термін дії трьох своїх АЕС, які залишилися і які планували відключити наприкінці 2022 року.

Польща та Словаччина запустили газопровід між країнами, який має допомогти зменшити залежність від газу із РФ. Газопроводом ітиме норвезький газ та ЗПГ (зріджений), і завдяки йому зростає роль польської газотранспортної системи у постачанні Східної Європи коридором північ-південь.

Молдовська державна компанія Energomont почала купувати й продавати газ на ринку

Румунії. Крім того, Молдова обрала сім компаній, які будуть забезпечувати її газом, якщо «Газпром» припинить постачання.

З 1 жовтня між Грецією та Болгарією запрацював газопровід, який може постачати неросійський газ до Сербії, Північної Македонії, Румунії й далі Молдови та України.

Наприкінці вересня Україна і Молдова відкрили віртуальний реверс. Це створило шлях до транспортування природного газу Трансбалканським коридором, потенційною потужністю до 20 млрд куб. м на рік, в обох напрямках.

Зріджений газ. Він виглядає наразі ключовою історією для, щонайменше, спроби позбутися російського газового впливу. До 2022 року потужностей для його прийому до ЄС було значно більше, ніж потреб. Після вторгнення РФ до України все змінилось. Тепер країни купують або орендують ЗПГ-термінали й намагаються покращити свою тематичну інфраструктуру на тлі відвертого шантажу «Газпрому», що постачає трубопровідний газ. Іспанія наприкінці липня заявила про готовність стати газовим хабом для Європи. За словами прем'єр-міністра країни Педро Санчеса, іспанська частка регазифікації ЗПГ для Європи становить 37%. Тобто іспанці готові качати газ усім, хто його потребує. У Німеччині взимку мають запрацювати два ЗПГ-термінали, які можуть покрити близько 9% потреби країни в газі в опалювальний сезон. З огляду на серйозну залежність від РФ, це значний показник.

Економія газу. Один із головних закликів, озвучених Єврокомісією, – це необхідність заощадити цієї зими 15% газу від середнього показника останніх п'яти років. Щоправда, проти такої ініціативи вже виступили дві країни ЄС – Польща

та Угорщина – кожна з власних причин. Наприклад, Польща назвала юридичну основу рішення «дефектною» і заявила, що такі рішення мають ухвалюватися одностайно. Проте для Польщі зменшення споживання в умовах, коли вони здатні й без контракту з «Газпромом» забезпечити власні потреби, може сповільнити темпи економічного зростання. Угорщина ж просто від самого початку виступала проти обмежень, спрямованих на РФ.

Оплата за газ в рублях. Ця

вимога РФ змусила повністю або частково відмовитися від російського газу майже половину країн ЄС. Наприклад, іще починаючи з квітня, від газу з РФ відмовилися країни Балтії – Литва, Латвія, Естонія. Першою країною ЄС, яка відмовилася від імпорту російського газу, стала Литва – вона це зробила ще 1 квітня. Щоправда, станом на червень, деякі країни Європи почали зголошуватися на вимогу РФ та перейшли на оплату газу в рублях, відкриваючи рахунки в євро або доларах у Газпромбанку з наступною конвертацією в рублі.

Компанії, які почали платити за новою схемою: MVM (Угорщина); VNG, RWE, Uniper (Німеччина); Engie (Франція); Eni (Італія); OMV (Австрія); CEZ (Чехія); SPP (Словаччина); Geoplin (Словаччина); DEPA Commerce, Mytilineos та Prometheus Gas (Греція).

Однак край цьому значною мірою поклала сама Росія, почавши «війну газопроводів». Починаючи з січня 2022 року Газпром зупинив постачання газу до Польщі через Україну. Потужності газопроводу «Ямал-Європа» перестали залучатися Газпромом з кінця грудня 2021 року. З літа 2022 року Росія почала зменшувати подачу газу газопроводом «Північний потік-1». Наприкінці літа Росія заявила про поломку турбін «Північного потоку-1» та зменшила прокачку газу в напрямку Європи. На початку вересня відбулися вибухи на обох лініях «Північних потоків», транзит російського газу було зупинено.

<https://zn.ua/ukr/ECONOMICS/v-jevropi-oholosili-pro-nezalezhnist-vid-rosijskoho-hazu.html>

За матеріалами: RTL Підготувала Лія ІЛЬЧЕНКО, 24 жовтня 2022 року

У центрі уваги - українська діаспора

ЗАВДЯКИ УКРАЇНЦЯМ З АМЕРИКИ

УЧЕРГОВЕ виходить наша сторінка, присвячена перебуванню за кордоном тих українців, батьки яких у свій час (або самі вони) змушені були з різних причин залишити Україну й поселитися на чужині. Більше того, ми глибоко вдячні тим патріотично налаштованим українцям (у нашому випадку – з громади США), які потурбувалися про підтримку нашого незалежного добровільного україномовного видання в Кривому Розі, починаючи з 2006-го року. Особливо вдячні за те, що у ті найважчі для нас часи, коли (мабуть, з причини критичних по відношенню до місцевої влади виступів на сторінках газети) нас перестала фінансувати центральна «Просвіта», а потім почалися рейдерські атаки на криворізьку просвітницьку організацію, аби підпорядкувати її дії партійним осередкам, які вважали себе демократичними. А також – тоді, коли ми з ініціативи нашого лідера, народного депутата України першого скликання Миколи Коробка, створили Криворізьке міське правозахисне товариство й при ньому – газету, котра продовжила лінію часопису «Промінь Просвіти». Ми надзвичайно вдячні й за надцінні пожертви від вельмишановного пана Василя Стана з української громади США, який таким чином через одного з керівників Фондації імені Івана Багряного, пана Олексія Коновала, продовжує підтримувати нас і в страшні часи повномасштабної навали рашистів на вільну Україну!

Сергій ЗІНЧЕНКО

Зустріч українців із сенатором Шумером

НЮ-ЙОРК. – На Брайтоні 10 жовтня відбулася зустріч представників української і проукраїнської громади цієї околиці Брукліна з найбільш впливовим сенатором-демократом Чаком Шумером. Його реакція на терористичні атаки московських окупантів, здійснені у ці дні, була такою ж сповненою гніву, як кожного з нас українців. Підготовлені питання про визнання Росії державою-терористом на офіційному рівні, про кваліфікацію воєнних злочинів Росії в Україні геноцидом, про надання ще більше зброї Україні знаходили глибоке розуміння і запевнення в тому, що він, як справжній друг України, прикладе до цього всіх зусиль. Розмова про пришвидшення розгляду еміграційних питань, зокрема, щодо отримання дозволу на працю для українських біженців також була в числі першочергових. Затронули і питання про створення українського освітньо-культурного центру в Брукліні для потреб громади.

Щиро дякуємо Матильді Фронтус, яка була модератором зустрічі за те, що зорганізувала її, Анжелі Кравченко, президентці одного з демократичних клубів Брукліна за ініціативу в її проведенні і велику організаційну роботу в підготовчий період, а також Михайлові Савківу, очільнику Української національної інформаційної служби УККА за уделений час на ZOOM для групи „Нової української хвилі“ під час приготування зустрічі з сенатором та визначення пріоритетних питань щодо підтримки поданих на розгляд Конгресу США стратегічних законопроектів. Виконавчий директор Брайтонської асоціації управління районом Олена Махніна подбала про спільну гостину в ресторані „Татяна“, де відбувалася зустріч, а від суботньої школи українознавства „Нова хвиля“ була приємна нагода подарувати сенаторові Шумеру українську вишиванку. Він пообіцяв одягати її на важливі події і, зокрема, у день вшанування жертв Голодомору, що відбудеться 19 листопада у соборі св. Патрика.

Мирослава РОЗДОЛЬСЬКА,
часопис української громади в США «Свобода»,
20 жовтня 2022 року

На світлині: сенатор Чак Шумер з учасниками зустрічі представників української і проукраїнської громади.
(Фото: Ірина МАКАРОВА)

<https://svoboda-news.com/svwp/%d0%b7%d1%83%d1%81%d1%82%d1%80%d1%96%d1%87-%d1%83%d0%ba%d1%80%d0%b0%d1%97%d0%bd%d1%86%d1%96%d0%b2-%d1%96%d0%b7-%d1%81%d0%b5%d0%bd%d0%b0%d1%82%d0%be%d1%80%d0%be%d0%bc-%d1%88%d1%83%d0%bc%d0%b5%d1%80/>

Як у Польщі тисячі українців сім місяців живуть на розкладачках

«Мою квартиру розбили, дім спалили, немає нічого - залишилася взагалі бомжом. У дитей те саме - уся рідня тепер без житла. Наше місто Попасна просто знищили», - розповідає Валентина, сидячи на розкладачці, вкритій ковдрами і рушниками.

Валентина живе у центрі для біженців «Глобал Експо». На нього у Варшаві кажуть «Модлінська» - за назвою вулиці, де розташована будівля, яку задумували як місце для конференцій, виставок та інших подій. Сьогодні там живе майже 1 800 біженців, які сплять у кількох залах на розкладачках один біля одного, разом із своїми дітьми, тваринами та майном, яке поміщається навколо них. У притулках немає складу, де можна зберігати свої речі. Валентина тут сама. Вона уже рік як вдова, а донька з внучкою переїхали в Нідерланди - прибирають у готелях. У червні жінка привезла до себе подружку, щоб не сумувати. Ряд, у якому вони сплять, Валентина називає «нашою вулицею». «Тут, звісно, вже звикли. А інший раз така туга нападе, що хочеться вити. Психолога пропонували, але що він мені скаже? Все життя накопичувати, щоб у старості мати своє, і раптом залишитися без нічого - це дуже страшно, дуже», - каже Валентина.

Вона показує на одяг на собі: «Оце все мені тут дали». Жінка приїхала у Варшаву в тому, в чому в підвалі була. Перші місяці війни небайдужі поляки ледь не мішками приносили волонтерам одяг для українських біженців. Але запал спав, і зараз теплого одягу в центрах бракує. Помалу згортається усе - у Варшаві, як і в Кракові, більше немає наметів із їжею, безплатне житло знайти важко, а за метро та потяги вже чотири місяці як треба платити. 700 злотих (5 600 гривень) від ООН теж немає - організація виплачує їх літнім людям та людям з інвалідністю три місяці, й цей час для Валентини вже минув. За допомоги вона купила собі на китайському ринку кофту та пуховик, склавши їх у нову валізу, з якою планує повертатись колись

в Україну.

«МАШИНА», ЯКА ОБСЛУГОВУЄ СЕБЕ САМА

Притулком на Модлінській керує Вадим Оніщук, власник будівельного бізнесу родом з Рівненщини, який уже вісім років живе у Польщі. Цей заклопотаний чоловік проводить швидку екскурсію будівлею. Власником є його знайомий бізнесмен Збігнев Богуш. Він із командою відкрили притулок 3 березня, коли варшавські вокзали були переповнені українцями. «У перший день ми прийняли 560 людей, у нас не було навіть ліжок», - розповідає Вадим. Зараз тут є душові, пральня, їдальня, кавовий куточок, медпункт, ігрова, комп'ютери для підлітків, зала для занять йогою та простір для людей на візочках, тобто - ціле містечко для багатьох родин. Кожні 5-10 хвилин у притулку лунає оголошення: «Дитина загубилась, заберіть дитину на рецепції!» Тут є навіть свій салон краси, де біженці біженцям роблять зачіски чи нігті - не за гроші, а по бартеру, пояснює директор.

Чоловіків у центрі багато - більшість літні або ті, які вибралися з окупованих територій через Росію. «Тяжко було запустити цю машину, - каже Вадим, переходячи із зали до зали. - Я проходив тут по 40 кілометрів пішки, схуднув на 7 кілограмів». «Машина» тягне багато грошей. У Польщі є програма, згідно з якою за кожного поселеного українця притулку чи польській сім'ї платять 40 злотих щоденно, але цього бракує. Лише на їжу йде 28 злотих, тепло, Вадим, а ще зарплати, тепло, прибирання, вода, світло - усе це дуже дорого обійдеться цієї зими у Європі....

Кожен мешканець Модлінської носить на собі бейджик із іменем, фото і датою, коли має виїхати з притулку. Тут можна жити 120 днів після приїзду з України, і тільки деякі групи, наприклад, літні люди як Валентина, чи люди з інвалідністю, можуть залишитися довше. Тоді як у Надажині дедлайнів немає - залишайтеся

хоч до кінця війни. У цьому величезному притулку сьогодні живе 2 047 українців, каже воєвода Костянтин Радзвілл.

«ПОЛЯКИ НЕ ХОЧУТЬ ПРИЙМАТИ УКРАЇНЦІВ»

Проблема з житлом більша. Безплатного майже немає, а ціни високі. Сім'ї об'єднуються, щоб платити разом, але все одно не можуть нічого знайти. «Проблема в тому, що поляки не хочуть приймати українців (на квартири - Ред.), думають, що ті не будуть платити. Це стереотип», - каже Джордан Бовен, юрист і співвласник «Лішевська-Бовен Фундейшн», що допомагає українським біженцям. «Хоч вони і можуть укласти угоду, що в день, коли ви перестаете платити, вони можуть викликати поліцію та вигнати вас геть», - додає він. Співчуваючи українцям, волонтерка Алла Хамраєва-Єджейчак після зміни шукає їм житло сама. Вона теж українка, але живе в Польщі 20 років, знання мови відкриває їй багато дверей.

«Маю багато груп польських, де пропонують безплатне житло, прихисток, а люди мови не знають, й географії теж. Мені дівчата (з різних організацій - Ред.) вранці пишуть, що є місце, і я зв'язую з ними перевірені родини», - каже жінка.

За 5 місяців Алла допомогла переселити з Надажини 500 людей, переважно багатодітних мам.

За даними воєводи, у притулках навколо Варшави залишаються 8-10 тисяч біженців.

Тільки у Надажині можуть прийняти ще стільки ж.

Міжнародні організації очікують, що зима і постійні атаки Росії на інфраструктуру України змусить багатьох українців знову збирати валізи до Польщі.

Ілона ГРОМЛЮК,
22 жовтня 2022 року, BBC
News Україна, Варшава (У скороченому вигляді. Повністю читайте за посиланням: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-6329066>)

Як українські біженці в Німеччині замінили туристів із Росії

Під час пандемії, а тепер через війну Росії проти України потік російських туристів у Німеччині різко скоротився. До російськомовних бюро подорожей прийшли біженці з України. Російськомовні бюро подорожей у Кельні та Бонні спеціалізуються на обслуговуванні жителів Німеччини, які емігрували з республік колишнього СРСР та Росії, а також на туристах з пострадянських країн. Під час пандемії туристичний бізнес сильно постраждав, а тепер через війну Росії проти України кількість російських туристів у Німеччині різко зменшилася. Що відбувається з бюро подорожей та як вони реагують на проблеми, пов'язані зі складною ситуацією в їхній специфічній ніші турбізнесу, орієнтованій на російськомовних клієнтів? DW спробувала в цьому розібратися, зв'язавшись з одним із найстаріших російськомовних бюро подорожей із філіями у Бонні

та Кельні «Insel»...

Ірина Сидорова родом із Санкт-Петербурга, в бюро подорожей «Insel» у Бонні працює понад 12 років - Ірина стояла біля його витоків. «Туризму з Росії цього літа практично немає, - наголошує вона в інтерв'ю DW. - Якщо комусь і вдається приїхати до своїх родичів у Німеччині, то вони добираються сюди окремими шляхами - через Туреччину або Об'єднані Арабські Емірати. Масовий туризм з Росії зараз із відомих причин став неможливим. Але дивно те, що клієнтів у нас стало не менше, а навіть більше. І це завдяки біженцям з України, які активно подорожують Німеччиною та Європою». За словами Ірини Сидорової, українські біженці у Німеччині практично замінили туристів із Росії. На запитання, чи можуть біженці з України дозволити собі поїздки Німеччиною та Європою, адже це і питання

грошей, Ірина уточнює: «Річ у тому, що у нас поїздки недорогі, в основному це одноденні автобусні екскурсії Німеччиною та сусідніми країнами - без ночівлі в готелях. Крім того, багато екскурсій фінансують благодійні організації в Кельні і в Бонні». Ірина згадує, як організувала для українців автобусну екскурсію до Амстердама. За її словами, жінки з України з дітьми спершу без особливого ентузіазму до цього поставилися, а Ірині довелося багатьох переконувати, що немає нічого соромного в тому, якщо вони замість того, щоб сидіти в гуртожитках для біженців, з'їздять до Амстердама.

Віктор ВАЙЦ,
6 вересня 2022 року (У скороченому вигляді. Повністю читайте за посиланням:

<https://www.dw.com/uk/ak-ukrainski-bizenci-v-nimeccini-zaminili-turistiv-iz-rosii/a-63023069>)

Презентовано результати всеукраїнського опитування «Оцінка шкоди, завданої воєнними злочинами росії в Україні»

ЦЕНТР ПРАВ ЛЮДИНИ

Опитування проведено в рамках проекту Громадської організації «Центр сприяння волонтерському руху «Волонтер.Орг»: «Оцінка шкоди, яка завдана військовими злочинами РФ в Україні». Опитування та звіт підготовлений у рамках проекту «Термінова підтримка ЄС для громадянського суспільства», що впроваджується ІСАР Єднанням за фінансової підтримки Європейського Союзу. Його зміст є виключною відповідальністю Громадської організації «Центр сприяння волонтерському руху «Волонтер.Орг» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу». Експертна підтримка та консультації під час дослідження надавалися представниками Коаліції «Україна. П'ята ранку»

Аудиторія: населення України віком від 18 років і старші в усіх областях, крім тимчасово окупованих територій Криму та Донбасу, а також територій, де на момент опитування відсутній український мобільний зв'язок. Результати зважені з використанням актуальних даних Державної служби статистики України. Вибіркова репрезентативна за віком, статтю і типом поселення. Вибіркова сукупність: 2000 респондентів. Метод опитування: САТІ (Computer Assisted Telephone Interviews - телефонні інтерв'ю з використанням комп'ютера). Помилка репрезентативності дослідження з довірчою імовірністю 0,95: не більше 2.2%. Терміни проведення: 15-19 вересня 2022 р.

ЗГІДНО результатів близько чверті опитаних зазначили, що були змушені змінити своє місце проживання в Україні за час повномасштабного вторгнення росії в Україну. Найбільше таких серед тих, хто проживав у зоні бойових дій* – 64%, а також у Києві – 42%. Третина тих, хто покидав домівки, вже повернувся. Також 9% серед переселенців планують повернутись найближчим часом, 15% - ще почекають. Водночас ще третина мають намір повернутись, але лише коли закінчиться війна. Не планують повертатись взагалі лише 6%. В деокуповані населені пункти повернулись вже половина з тих, хто виїжджав звідти під час війни.

32% опитаних заявили, що зазнали матеріальних втрат наслідок війни, 67% - не зазнали. Більше половини мешканців територій, де

були, чи ще тривають бойові дії, зазнали втрат. Серед втрат найчастіше називали гроші – 36%, житло – 23%, побутову техніку – 14%. Ще 7% говорили, що втратили свійських тварин, 6% - автомобіль, 5% - виробництво, 4% - комерційну нерухомість. Кожен десятий опитаний зазначив, що його житло або зруйноване (2%), або ж пошкоджене (8%). Ще 5% не знають в якому стані їхнє помешкання зараз. Для 85% ситуація з житлом не змінилась. Близько третини тих, чий дім знаходиться на деокупованій території або території бойових дій, зазначили, що їхнє житло пошкоджене. Також кожен п'ятий з тих, у кого житло досі в зоні окупації, не знають в якому воно стані. У третині пошкоджених будинків уже почались роботи по відновленню: 4% почали капітальний ремонт, 27% - частковий. Попри це, 66% ще не почали ніяких робіт. Серед тих, хто втратив житло, 18% вже подали заяву про пошкодження в Дію, 16% - у правоохоронні органи, 15% - у інші державні інституції, 67% - поки не подавали нікуди заяви. 39% постраждалих вважають, що їх будинки потрібно відновлювати якомога швидше, 59% - навпаки, думають, що варто спочатку дочекатись закінчення війни.

Більшість тих (58%), хто втратив житло, планують залучати для відновлення в першу чергу свої власні кошти. 27% розраховують відновити будинок за державні кошти, 12% - за кошти міжнародних організацій, 9% - кошти волонтерів, по 7% - за кошти родичів чи благодійних фондів. Власники зруйнованого помешкання більше очікують на допомогу від держави, а власники частково пошкодженого житла планують справитись з власними ресурсами. Загалом ті, хто уже почав ремонт, переважно роблять його за власний рахунок. В цілому більшу активність щодо відновлення свого житла проявляють мешканці, які вже повернулись додому – більшість з них уже почали роботи по відбудові та подали заяву про пошкодження. Наразі серед тих, хто мав роботу до війни, працюють 61%: повноцінно – 36%, віддалено або частково – 19%, знайшли нову роботу – 6%. Натомість 37% втратили роботу і не працюють зараз. Найбільше тих, хто втратив роботу, серед мешканців сходу, жінок, найбільш вразливих, а також внутрішньо переміщених осіб. За місяць показники працевлаштованості в цілому суттєво не змінились, однак у порівнянні з попередніми опитування помітні позитивні тенденції щодо повернення до роботи в центральних й західних областях.

Основним джерелом

доходів у більшості опитаних є заробітна плата (56%) і пенсія (31%). Доходи від приватного бізнесу мали 8%, ще стільки ж отримували соціальну допомогу. З початку війни лише у 2% опитаних рівень доходів збільшився, у 33% - не змінився. Натомість у двох третин опитаних спостерігається погіршення ситуації із доходами: у 18% - незначно зменшився дохід, у 32% - значно зменшився, 14% втратили практично всі доходи. Найбільших фінансових втрат зазнали мешканці півдня і сходу та особи середнього віку. Половина зазначили, що у разі повної втрати доходів, їхніх заощаджень вистачить ще на місяць, 19% - до 2-х місяців, 12% - до 3-х місяців, ще стільки ж – до півроку і більше. Серед тих, у кого джерелом доходів до війни був бізнес, лише 12% зазначили, що він і надалі працює повноцінно. Майже половина вказала, що їхнє підприємство працює, але з меншими доходами. З іншого боку, 12% планують закрити свій бізнес, у 28% він вже не працює. 30% отримувачів доходу від бізнесу мали найманих працівників. З них майже 40% роботодавців довелось звільнити найманих працівників, більше 20% - зменшувати заробітну плату.

35% опитаних доводилося тимчасово розділятися зі своєю сім'єю/партнером через війну: 12% - довелося, але вони вже возз'єдналися, 23% - поки живуть окремо. Найбільше таких серед мешканців зони бойових дій, молоді, більш забезпечених, тих, хто має родичів, які воюють. 52% зазначили, що не розділялися через війну зі своїми близькими. Більше половини опитаних зазначили про погіршення стану власного фізичного здоров'я, більше 60% - стану психічного здоров'я. Погіршення здоров'я спостерігається серед мешканців деокупованих, прифронтових, зон бойових дій, людей старшого віку, менш забезпечених, тим, кому довелося розділитися із сім'єю, та тих, котрі втратили близьких на війні.

47% зазначили, що мають близьких родичів, які служать на війні. Майже 20% повідомили, що мають серед близьких родичів таких, з якими втратили контакт і не знають, де вони зараз знаходяться. 5% - мають серед близьких загиблих через війну, 3% - таких, кого примусово депортували в росію або на окуповані території Сходу чи Криму. 7% опитаних зазначили, що особисто або їхні близькі родичі зазнали поранення, каліцтва через воєнні дії. 95% не зверталися в правоохоронні органи за останній півроку з питань спричинених вторгненням росії.

Більше 90% вважають, що росія має компенсувати

економічні та інфраструктурні втрати України за час війни. При цьому вірять в це лише третина опитаних. Компенсацій від країн Європи та міжнародних організацій очікують 14-15%, від США – 10%, від України – 9%. Вірять в можливість її реалізації від цих країн більше 70%. Найефективнішим механізмом за воєнних злочинів росії вважають спеціальні суди за участі національних та іноземних суддів (63%) та міжнародні інституції (23%). Суди України як такий механізм бачать лише 5%. Третина опитаних готові особисто брати участь у судових позовах з метою вимагання компенсації за втрачене майно/здоров'я в судах України та міжнародних судах. Серед джерел інформації про війну в Україні найбільше довіряють ТВ-марафону (40%), розповідям очевидців, знайомих (35%), каналам в месенджерах (33%).

Майже 40% вважають, що для відновлення інфраструктури та економіки України вистачить п'яти років. 25% вважають що на це потрібно до десяти років, 23% - більше десяти років. 4% вважає, що відбудова займе менше року. Більшість українців готові долучитися до відбудови країни: 42% готові особисто, 49% готові, але не мають можливості. Більше до відбудови готові долучитися мешканці Києва, респонденти віком від 18 до 50 років, чоловіки, більш забезпечені.

За словами співзасновника консалтингової компанії K&K Group, керівника волонтерської ініціативи «НЮРН-БЕРГ-2022», яка з першого дня повномасштабної війни Росії проти України збирає та каталогізує злочини російської армії проти українського населення Олександра Копила, лише ініціативою «НЮРН-БЕРГ-2022» опубліковано більше трьох тисяч фактів воєнних злочинів. «Окрім інформування громадськості, всі факти надсилаються для подальшої роботи у відповідні правоохоронні органи України, а також до Прокурора Міжнародного Кримінального Суду в Гаазі. Впевнені, завдяки співпраці громадських ініціатив та органів державної влади, воєнні злочини будуть розслідувані, а всі воєнні злочинці будуть справедливо покарані», - зазначає Копил.

За словами директора Української правової консультативної групи (Коаліція «Україна. П'ята ранку») Надії Волкової, відповідальність за злочини, виплата компенсацій та репарацій – це теми, які постійно обговорюються в публічному просторі. «Українська держава пропонує своє бачення щодо того як вирішувати пов'язані з цими темами питання, як от: створити трибунал щодо злочину агресії,

але всі інші найтяжчі злочини, які призводять до втрати життя, здоров'я, житла, мають розслідуватись і винні притягатись до відповідальності національними органами та судами; визнати РФ - державою спонсором тероризму, щоб можна було конфіскувати російське майно в країнах Європи та США, створити спеціальну комісію щодо компенсацій, тощо. Позитивним є те, що йде пошук рішень. Але ті, які пропонуються не завжди відповідають суспільному запиту або відповідають не в повному обсязі. Прогалини також існують у розумінні процесів як серед суспільства так і у запропонованих владою підходах. Дані цього опитування мають використовуватись задля ідентифікації таких прогалин і для пошуку ефективних рішень, які будуть дійсно відповідати на суспільний запит», - зазначає правозахисниця.

Для цілей цього опитування використовуються декілька підходів до регіонального розподілу. У відповідях, де йдеться про оцінку шкоди застосовується нетиповий розподіл, з урахуванням інтенсивності бойових дій під час повномасштабного вторгнення росії в Україну у 2022 році. Зона бойових дій (частково або повністю окуповані області, в яких проходять активні воєнні дії): Донецька, Запорізька, Луганська, Харківська, Херсонська області. Прифронтові (області поблизу зони бойових дій, окремі території яких зазнають постійних обстрілів): Дніпропетровська, Миколаївська, Одеська. Деокуповані (області, які були частково окупованими до квітня 2022 року): Київська, Сумська, Чернігівська. Захід та Центр (області, які зовсім, або майже не зазнали окупації): Вінницька, Волинська, Житомирська, Закарпатська, Івано-Франківська, Кіровоградська, Львівська, Полтавська, Рівненська, Тернопільська, Хмельницька, Чернівецька, Черкаська. Київ виокремлено в окрему групу, через близькість до воєнних дій до квітня 2022 року та високий рівень внутрішньої міграції. У інших випадках застосовується більш традиційний розподіл на 5 макрорегіонів: Захід, Центр, Південь, Схід та м.Київ.

Тетяна ПЕЧОНЧИК,
голова правління Центру прав людини ZMINA, 5 жовтня 2022 року (інформацію отримано електронною поштою редактора газети «Промінь Просвіти Є»
Сергія Зінченка, включно з деякими іншими адресатами)

Промінь Просвіти Є
Видавець і засновник – ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство».
Свідоцтво про державну реєстрацію № 2162 – 900 р, видане 23.02.2017 р.
Передплатний індекс: 60093
Адреса редакції: 50099, м. Кривий Ріг, вул. Церковна, буд. 3, к. 210. e-mail: kmpzt@ukr.net. Тел. 067-568-39-73

Редактор газети: Сергій ЗІНЧЕНКО.
Редакційна колегія: Сергій ДАШКОВСЬКИЙ, Сергій ЗІНЧЕНКО, Олександр ЧИЖИКОВ,
Микола КОРОБКО (голова організації)
Логотип виготовив Вадим БОРИСЕНКО.
Газета виходить двічі на місяць.
Комп'ютерна верстка Т. ЛОПАТЮК.

Відповідальність за точність наведених фактів, цифр та імен несуть автори матеріалів. Редакція не рецензує і не повертає рукописи. За умови використання наших матеріалів посилання на газету «Промінь Просвіти Є» обов'язкове.

Газета, починаючи з числа 13 (81), у друкованому вигляді не виходить.